

[Fuglsang.]

sige, at et ganske betragteligt beløb bliver skattefrit, nemlig for bøndergårde 13.800 kr. pr. ha og for landbrugshuse 25.734 kr. pr. ha.

Så kommer det andet, nemlig at fra 1978 vil en ny vurdering træde i kraft og give et andet lempelsesgrundlag. Det kan for mig at se let komme til at betyde, at der faktisk også bliver forskel dér på grænsen, afhængigt af erhvervslestidspunktet.

I øvrigt er det ikke sådan, at kapitalvindingskatten spiller den store rolle ved familieoverdragelser, som dette forslag formoder. Ifølge oplysninger fra ministeren selv i betænkning nr. 795 blev der i alt betalt særlig indkomstskat i 2 pct. af alle familiesalg, hvor ejeren var over 60 år, og i 9 pct., hvor han var under 60 år. Det vil sige, at der i 1976 i alt ikke fandtes 100 familiesalg, hvor der overhovedet blev betalt kapitalvindingskat. Overhovedet er det vel nok sådan, at denne kapitalvindingskat og dens omfang, også som helhed, er pustet op til adskilligt mere, end den i virkeligheden er.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er to lovforslag om særlig indkomstskat eller kapitalvindingskat, vi behandler her i eftermiddag. Jeg vil gerne sige, at den gældende lov som bekendt er gennemført af venstre og socialdemokratiet imod radikale stemmer. Jeg sagde dengang, at loven ville komme til at virke urimeligt, og den er kommet til at virke urimeligt.

Den gældende lov beskatter alt for let de hurtige handler, hvor der tjenes meget store beløb. I nærheden af de store byer slipper de alt, alt for let. Til gengæld vil man i visse tilfælde ramme ud efter landbrugsejendommene. Det er en urimelig ting, for som det er sagt mange gange her, må vi lette generationsskiftet i landbruget, sådan at de unge kan komme til og vi kan få gang i den animalske produktion.

Vi burde derfor mellem augustforligspartierne og de konservative have gennemført en almindelig revision af loven om særlig indkomstskat. Vi har haft forhandlinger, der efter min mening har taget alt for lang tid. Disse forhandlinger er nu i gang igen. Jeg håber, at der denne gang hurtigt kommer noget ud af disse forhandlinger. Som det er sagt tidligere – og her er jeg for en gangs skyld enig

med fremskridtspartiets ordfører, hr. Dohrmann, og jeg har tænkt mig om en ekstra gang – mener jeg, at når vi er blevet enige, skyldes det denne gang, at fremskridtspartiet har taget et gennemtænkt og fornuftigt standpunkt.

Vi burde gennemføre en almindelig revision af loven om den særlige indkomstbeskatning her i landet, for det er jo ikke bare generationsskiftet i landbruget, det er galt med. Det gælder, som det har været antydnet før, også den særlige indkomstbeskatning og dermed generationsskiftet i byerhvervene. Jeg har sagt det adskillige gange og gentager det her. Det var det, som hr. Dohrmann var inde på.

Hvis jeg lige skal sige noget kort om venstres forslag, så er det sagt heroppefra, at det er en genfremsættelse, og det skal jeg også sige, men desværre er der ikke sket nogen klarføring af forslaget, siden det blev fremsat første gang. I bemærkningerne står der lidt mere om, hvad man egentlig har tænkt sig, man skal bruge, men dér bliver det – så vidt jeg kan læse bemærkningerne til lovforslaget – ganske overordentlig indviklet, fordi man må anvende særlige beregningsregler for hver eneste art af fast ejendom her i landet og regler, der skal beregnes for hvert vurderingsområde for sig. Det bliver ikke nemt at have med at gøre, og jeg tror, at sådan som det er udformet, var det meget nemmere at lave en lov, der sagde, at vi afskaffer særlig indkomstskat for så vidt angår landbruget. Men det er ikke en rimelig ting, for også i landbruget findes der samfundsskabte kapitaler, som bør komme til beskatning.

Når jeg derefter vender mig til regeringsforslaget, der handler om familieoverdragelser af landbrugsejendomme, så bygger det på, at det i augustforliget og atter i februarforliget blev erklæret af de 4 forligspartier og de konservative, at man ville søge at løse generationsskiftet i landbruget. Når jeg nu siger, at jeg ikke er særlig begejstret for løsningen, så behøver jeg nok ikke at understrege meget stærkt, at grunden til min liden begejstring er den måde, man har valgt at løse det på. Det er efter min mening ikke rimeligt at løse dette problem med generationsskiftet i landbruget, som vi alle må være interesserede i lattes, ved at give særfordele til landbrugeres afkom. Jeg havde langt hellere set en ordning, der gjaldt alle.